

Advies nr. 103/2019 van 5 juni 2019

Betreft:

1. Koninklijk besluit tot uitvoering van de artikelen 93ter tot 93^{quinqüies} van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, de artikelen 433 tot 435 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en de artikelen 157 tot 161 van de Programmawet (I) van 29 maart 2012, inzake het e-notariaat
2. Koninklijk besluit tot aanpassing van de artikelen 210bis en 210ter van het koninklijk besluit tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 inzake het e-notariaat
3. Ministerieel besluit tot bepaling van de vermeldingen van het bericht bedoeld in artikel 210bis van het koninklijk besluit tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (CO-A-2019-111)

De Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna de "Autoriteit");

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikel 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op het verzoek om advies van de heer Hans D'Hondt, Voorzitter van de FOD Financiën, ontvangen op 04/04/2019;

Gelet op het verslag van Mevrouw Alexandra Jaspar; Directeur van het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit;

Brengt op 5 juni 2019 het volgend advies uit:

VOORWERP VAN DE AANVRAAG

1. De heer Hans D'Hondt, Voorzitter van de FOD Financiën, hierna de aanvrager, vraagt het advies van de Autoriteit m.b.t. twee koninklijke besluiten en een ministerieel besluit .
2. Een aantal wettelijke bepalingen¹ die ertoe strekken om een betere invordering van de rechten van de Schatkist mogelijk te maken, verplicht notarissen de fiscus te berichten wanneer zij:
 - een akte van vervreemding of hypothecaire aanwending betreffende een voor hypotheek vatbaar goed opstellen;
 - een akte of attest van erfopvolging opmaken.
3. Naar aanleiding van die berichtgeving beschikt de fiscus over 12 werkdagen om de notaris bij aangetekend schrijven kennis te geven van het bedrag van de verschuldigde belasting die aanleiding kan geven tot de inschrijving van een wettelijke hypotheek of het bestaan van een belastingschuld lastens de erflater of een van de personen vermeld in de akte of het attest van erfopvolging (artikel *94quater* BTW-wetboek, artikel 434 WIB1992 en artikel 158 Programmawet (I) van 29 maart 2012). Die kennisgeving geldt als beslag onder derden (artikel *94quinquies* BTW-wetboek, artikel 435 WIB1992). Deze artikelen werden door de wet van 11 februari 2019 *houdende fiscale, fraudebestrijdende, financiële alsook diverse bepalingen*, aangepast. Voortaan geschiedt de bovenvermelde kennisgeving door de fiscus in beginsel elektronisch, *volgens een door de Koning bepaalde procedure*, en slechts bij aangetekend schrijven ingeval van overmacht of technische storing. Dit betekent dat de bestaande papieren gegevensstroom (behoudens ingeval van overmacht of technische storing) wordt vervangen door een elektronische.
4. De door de Koning bepaalde procedure wordt uitgewerkt in het ontwerp van koninklijk besluit *tot uitvoering van de artikelen 93ter tot 93quinquies van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, de artikelen 433 tot 435 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992*

¹ Artikel 93ter BTW-wetboek, artikel 433 WIB92 en artikel 157 Programmawet (I) van 29 maart 2012.

en de artikelen 157 tot 161 van de Programmawet (I) van 29 maart 2012, inzake het e-notariaat, (hierna het eerste ontwerp). De berichten zullen dezelfde gegevens bevatten ongeacht of ze elektronisch dan wel aangetekend worden meegedeeld en de te hanteren modellen worden zoveel mogelijk op elkaar afgestemd.

5. Volgens het verslag aan de Koning strekt het ontwerp van koninklijk besluit *tot aanpassing van de artikelen 210bis en 210ter van het koninklijk besluit tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 inzake het e-notariaat*, (hierna het tweede ontwerp) er in hoofdzaak toe om de gebruikte terminologie en de procedure af te stemmen op de recentste wetgevende evoluties. Er wordt vastgesteld dat de tekst van het voorgestelde artikel 210bis (artikel 1 van het tweede ontwerp) verwijst naar de artikelen 433 en 434 WIB, waarvan de uitvoering gebeurt door het eerste ontwerp. De opmerkingen die de Autoriteit formuleert m.b.t. het eerste ontwerp, gelden bij uitbreiding en analogie dan ook voor het tweede ontwerp. Voor wat dit laatste ontwerp betreft zal de Autoriteit haar analyse beperken tot artikel 2, dat de rechtsgrond vormt voor het hierna vermelde ontwerp van ministerieel besluit.

6. Tot slot is er het ontwerp van ministerieel besluit *tot bepaling van de vermeldingen van het bericht bedoeld in artikel 210bis van het koninklijk besluit tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992*, (hierna het derde ontwerp) dat beperkt is tot het vaststellen in de bijlage van de vermeldingen waarvan sprake in de hoofding van het derde ontwerp.

ONDERZOEK VAN DE AANVRAAG

I. EERSTE ONTWERP

I.A. Rechtsgrond

7. Elke verwerking van persoonsgegevens moet steunen op een rechtsgrondslag in de zin van artikel 6 AVG. De personen die de berichten bedoeld in de artikelen 93ter tot 93quinquies BTW-Wetboek en 433 tot 435 WIB1992 aan de fiscus toesturen, verwerken persoonsgegevens. Hun verwerkingen zijn gestoeld op artikel 6.1.c) AVG (wettelijke verplichting), voor wat betreft gegevens die ze verzamelen met het oog op deze berichtgeving.

8. Voor zover de Autoriteit kan beoordelen zijn de verwerkingen in hoofde van de fiscus eerder gestoeld op artikel 6.1.e) AVG.

9. Krachtens de transparantie- en wettelijkheidsbeginselen vervat in artikelen 8 van het EVRM en 22 van de Grondwet, dient de wet duidelijk te bepalen in welke omstandigheden een verwerking

van persoonsgegevens is toegestaan², en bijgevolg bepalen welke gegevens worden verwerkt, de betrokkenen, de voorwaarden en doeleinden van de bedoelde verwerking, de bewaartermijn van de gegevens³ en de personen die toegang hebben⁴. De Autoriteit had al de gelegenheid om deze beginselen in herinnering te brengen⁵. Wanneer de verwerking berust op een rechtsgrond van nationaal recht, eist artikel 6.3, van de AVG eveneens specifiek dat de doeleinden van deze rechtsgrond worden gedefinieerd.

10. In deze context is een delegatie aan de Koning «niet in strijd met het wettigheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgelegd⁶.

11. Hierna zal worden onderzocht in hoeverre de betrokken regelgeving aan deze vereisten voldoet.

1.B. Doeleinde

12. Artikel 93 *ter* BTW-wetboek en artikel 433 WIB92 vinden we respectievelijke onder de volgende hoofdstukken terug "Aansprakelijkheid en plichten van sommige openbare ambtenaren en andere personen" en "Aansprakelijkheid en plichten van sommige ministeriële officieren, openbare ambtenaren en andere personen" terwijl artikel 157 Programmawet (I) van 29 maart 2012, dat inhoudelijk een doorslag is van de vorige 2 artikelen, onder een hoofdstuk met titel "*Maatregelen voor een betere inning*" werd ondergebracht. Het wekt de indruk dat de door deze 3 artikelen nagestreefde finaliteit niet dezelfde is: voor artikel 93 *ter* BTW-wetboek en artikel 433 WIB92 lijkt dit het vaststellen van de aansprakelijkheid van de betrokken ambtenaren te zijn terwijl artikel 157 Programmawet (I) eerder een efficiënte invordering tot doel heeft.

13. Zoals reeds aangestipt, werden de hiervoor vermelde artikelen allen aangepast door de wet van 11 februari 2019. In de algemene toelichting bij het luik van deze wet dat de wijzigende bepalingen

² In die zin, lees Grondwettelijk Hof, Arrest nr. 29/2018 van 15 maart 2018, punten B.9 en v. en punt B.13.3 in het bijzonder.

³ Het Grondwettelijk Hof heeft erkend dat "de wetgever (...) de bewaring van persoonsgegevens en de duur van die bewaring op een algemene wijze (vermocht) te regelen", Arrest nr. 29/2018 van 15 maart 2018, punt B. 23.

⁴ Lees bijvoorbeeld, Grondwettelijk Hof, Arrest nr. 29/2018 van 15 maart 2018, punt B.18, en Grondwettelijk Hof, Arrest nr. 44/2015 van 23 april 2015, punten B.36.1 en v.

⁵ Zie het Advies van de GBA nr. 110/2018 van 17 oktober 2018, punten 7-9.

⁶ Zie eveneens Grondwettelijk Hof, Arrest nr. 29/2010 van 18 maart 2010, punt B.16.1 ; Arrest nr. 39/2013 van 14 maart 2013, punt B.8.1 ; Arrest 4482015 van 23 april 2015, punt B.36.2; Arrest nr. 107/2015 van 16 juli 2015, punt B.7; Arrest nr. 108/2017 van 5 oktober 2017, punt B.6.4 ; Arrest nr. 29/2010 van 15 maart 2018, punt B.13.1, Arrest nr. 86/2018 van 5 juli 2018, punt B.7.2.

bevat, werd gesteld: "Deze informatie stelt een wettelijke mechanisme in werking met de bedoeling een betere invordering van de rechten van de schatkist mogelijk te maken"⁷.

14. In de mate dat het doeleinde erin bestaat een betere invordering van de rechten van de schatkist mogelijk te maken, kan het bestempeld worden als welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd in de zin van artikel 5.1.b) AVG.

15. Zoals hierboven reeds aangegeven, wijst de Autoriteit⁸ erop dat het doel van de verwerkingen in de wettelijke regeling zelf dient te worden opgenomen en niet louter in de memorie van toelichting te worden omschreven.

1.C. Proportionaliteit van de verwerkte gegevens

16. Artikel 5.1.c), AVG bepaalt dat persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en beperkt moeten zijn tot wat noodzakelijk is voor de beoogde doeleinden ('minimale gegevensverwerking').

17. De Autoriteit stelt vast dat de betrokken wettelijke bepalingen niets zeggen met betrekking tot de categorieën van persoonsgegevens die zullen worden verwerkt en dus geen kader bevatten waarbinnen de Koning vervolgens tot nadere precisering kan overgaan en wat bijgevolg niet te rijmen valt met wat in punt 10 werd aangestipt. Dit staat in scherp contrast met de vorige versie van artikel 157 van de Programmawet (I) dat gedetailleerd opsomde welke identiteitsinformatie moest worden vermeld in het bericht terwijl in de actuele versie van dit artikel iedere precisering van de verwerkte persoonsgegevens is verdwenen.

18. De persoonsgegevens die worden verwerkt, blijken uit de 3 bijlagen bij het eerste ontwerp die de modellen bevatten van de berichten die moeten worden toegezonden. Voor de verzender van het bericht betreft het: naam, voornaam, hoedanigheid, adres, ondernemingsnummer als verplicht te verstrekken en het telefoonnummer en e-mailadres als facultatief te verstrekken. Voor de andere natuurlijke personen die in het document worden vermeld, is de informatie beperkt tot de naam, voornamen en persoonsnummer en bij gebrek aan dit laatste, de geboortedatum. Daarnaast worden ook onroerende goederen, schepen en vaartuigen nauwkeurig geïdentificeerd. In de mate dat deze kunnen worden gelinkt aan een natuurlijke persoon, zijn het ook persoonsgegevens.

19. De Autoriteit stelt vast dat in de bijlagen van het eerste ontwerp vermelde gegevens niet overmatig zijn.

⁷ DOC 54- 3424/001, blz. 21.

⁸ Zie ook punt 15 van het advies nr. 89/2019 van de GBA van 3 april 2019.

20. Louter volledigheidshalve vestigt de Autoriteit er de aandacht op dat in de bijlagen gewag wordt gemaakt van het "persoonsnummer". Hiermee wordt eigenlijk het "Rijksregisternummer" of het "identificatienummer van de Kruispuntbank" (officiële benamingen) bedoeld. Om verwarring en vergissingen te vermijden, wordt best de officiële benaming gehanteerd.

I.D. De betrokkenen

21. De categorieën van personen die geïdentificeerd worden door de verwerking "betere inning van de rechten van de schatkist" kunnen aan de hand van de betrokken wettelijke bepalingen⁹ worden geïdentificeerd. In de modellen die als bijlage aan het eerste ontwerp zijn toegevoegd, worden ze daadwerkelijk benoemd: notaris, ambtenaar, eigenaar, vruchtgebruiker, erfpachter, opstalhouder, erflater, erfgenamen, legatarissen Dit geeft geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen.

I.E. Bewaartermijn

22. Voor zover de Autoriteit kon vaststellen, bevatten de wettelijke bepalingen in verband met de verwerking "betere inning van de rechten van de schatkist" geen regeling m.b.t. de bewaartermijn.

23. De aanvrager tracht dit euvel te verhelpen door in het eerste ontwerp een bepaling m.b.t. de bewaartermijn op te nemen. Artikel 2, vijfde lid, bepaalt in eerste instantie dat de kennisgevingen (en bij uitbreiding de erin opgenomen persoonsgegevens) niet langer worden bewaard dan nodig voor het doeleinde waarvoor ze worden opgemaakt. Eigenlijk komt dit neer op een parafrasering van artikel 5.1.e) AVG en heeft ze geen toegevoegde waarde. De rechtstreekse toepasselijkheid van Europese verordeningen houdt een verbod in om deze in nationaal recht om te zetten omdat een dergelijke procedure "een dubbelzinnigheid kan creëren over zowel de juridische aard van de toepasselijke bepalingen als het tijdstip van hun inwerkingtreding"¹⁰.

24. Daarentegen zijn de andere criteria die in dat lid worden vermeld wel pertinent. Er wordt een maximale bewaartermijn bepaald, in functie van de verjaring enerzijds en eventueel betaling anderzijds. Dergelijke omschrijving laat toe geval per geval te toetsen of de bewaring nog gerechtvaardigd is.

⁹ Artikelen 93ter tot 93^{quinqüies} BTW-Wetboek, de artikelen 433 tot 435 WIB 1992 en de artikelen 157 tot 161 van de Programmawet (I) van 29 maart 2012.

¹⁰ HJEU, 7 februari 1973, Commissie c. Italie (C-39/72), Recueil de jurisprudence, 1973, blz. 101, § 17. Zie ook, HJEU, 10 oktober 1973, Fratelli Variola S.p.A. c. Administration des finances italienne (C-34/73), Recueil de jurisprudence, 1973, blz. 981, § 11; HJEU, 31 januari 1978, Ratelli Zerbone Snc c. Amministrazione delle finanze dello Stato, Recueil de jurisprudence (C-94/77), 1978, blz. 99, §§ 24-26.

25. Daarnaast wordt ook uitdrukkelijk voorzien in de bewaring met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, het betreft 4 latere verwerkingen die in toepassing van artikelen 5.1.b) en 89.1 AVG niet onverenigbaar zijn met het initiële doeleinde, maar het zegt niets over hoelang de informatie met het oog op deze latere verwerkingen wordt bewaard. Artikel 5.1.e) AVG voorziet wel dat persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden voor langere periodes mogen worden opgeslagen. Deze langere periode moet wel worden afgebakend.

26. Rekening houdend met het feit dat de *Archiefwet* van 24 juni 1955 op de fiscus van toepassing is, is de bewaring met het oog op archivering in het algemeen belang niet problematisch omdat dit de *Archiefwet* specifiek wordt geregeld. Ingevolge deze wet moet hij de documenten waarvan het administratief nut een einde nam, overdragen aan het Rijksarchief behoudens diegene die hij na fiat van de Rijksarchivaris moet vernietigen. Als er historisch onderzoek wordt verricht, zal dit normaliter gebeuren aan de hand van de documenten die zich in het Rijksarchief bevinden. Vraag is of de fiscus dus zelf specifiek documenten/gegevens bewaart met het oog op historisch onderzoek? Dit moet in het ontwerp worden verduidelijkt.

27. In ieder geval moet de periode gedurende dewelke documenten/gegevens worden bewaard met het oog op wetenschappelijk (of historisch) onderzoek of voor statistische doeleinden worden bepaald.

28. Volledigheidshalve vestigt de Autoriteit de aandacht op:

- dat artikel 89.1 AVG vereist dat elke verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of voor statistische doeleinden moet worden omkaderd door passende waarborgen zodat technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de naleving van het beginsel van de minimale gegevensverwerking te verzekeren;
- dat bij de bovenvermelde latere verwerkingen rekening moet worden gehouden met de bepalingen van titel 4 WVG;
- de eventuele toepasselijkheid van artikel 20 WVG wanneer de gegevens worden doorgegeven met het oog op wetenschappelijk of historisch onderzoek of voor statistische doeleinden.

I.F. Verwerkingsverantwoordelijke

29. Artikel 4.7) AVG bepaalt dat voor de verwerkingen waarvan de regelgeving het doel en de middelen vastlegt, de verwerkingsverantwoordelijke in die regelgeving kan worden aangewezen. Voor

zover de Autoriteit kon vaststellen, wordt in de wettelijke bepalingen in verband met de verwerking "betere inning van de rechten van de schatkist" de verwerkingsverantwoordelijke niet geïdentificeerd.

30. De aanvrager identificeert de verwerkingsverantwoordelijke in artikel 2, derde lid, van het eerste ontwerp, namelijk de Federale Overheidsdienst Financiën, vertegenwoordigd door de Voorzitter van het directiecomité.

31. De Autoriteit neemt hiervan akte.

1.G. Technische aspecten en Beveiligingsmaatregelen

32. De Autoriteit stelt vast dat de technische maatregelen vermeld in artikel 2 (de elektronische handtekening, het beheerssysteem van identiteiten en toegangen en het gebruik van de elektronische identiteitskaart door de ontvanger), bij correcte implementatie, garant kunnen staan voor een adequate gegevensbescherming.

33. De Autoriteit stelt evenwel vast dat in artikel 2 enkel de concepten herkomst (authenticity) en integriteit (integrity) worden vermeld. De Autoriteit stelt dat ook het concept vertrouwelijkheid (confidentiality) van de kennisgeving van de FOD Financiën aan derden, en in het bijzonder de notarissen, expliciet verzekerd dient te zijn, via aangepaste beveiligingstechnieken. Daarnaast stelt de Autoriteit vast dat geen melding wordt gemaakt van een loggingmechanisme als onderdeel van de toepassing. Via een loggingmechanisme dient steeds nagegaan te kunnen worden welke ontvanger op welk ogenblik welke kennisgeving verstuurd heeft. De Autoriteit beveelt aan, indien niet voorzien, een dergelijk loggingmechanisme in de toepassing te implementeren.

34. Artikel 2, tweede lid, van het eerste ontwerp stelt dat het beheerssysteem van identiteiten en toegangen zal garanderen dat alleen een wettelijk gemachtigde ambtenaar geldig de kennisgeving kan versturen. De Autoriteit neemt hiervan akte. Ze vestigt er echter de aandacht op dat dit beheerssysteem op zich niet waarborgt dat alleen een wettelijk gemachtigd ambtenaar de kennisgeving verstuurt indien dit niet gekoppeld is aan een betrouwbaar identificatiemiddel dat door de betrokken ambtenaar wordt gebruikt en verwijst in dit verband naar haar aanbeveling van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer nr. 01/2008 van 24 september 2008 *met betrekking tot het toegangs- en gebruikersbeheer in de overheidssector*¹¹.

35. Artikel 32 AVG verplicht de verwerkingsverantwoordelijke om gepaste technische en organisatorische maatregelen te treffen die nodig zijn voor de bescherming van de persoonsgegevens.

¹¹ https://www.privacycommission.be/sites/privacycommission/files/documents/aanbeveling_01_2008_0.pdf .

Deze maatregelen moeten een passend beveiligingsniveau verzekeren rekening houdend, enerzijds, met de stand van de techniek ter zake en de kosten voor het toepassen van de maatregelen en, anderzijds, met de aard van de te beveiligen gegevens en de potentiële risico's.

36. Artikel 32 AVG wijst in dit verband op een aantal voorbeeldmaatregelen om, waar passend, een op het risico afgestemd beveiligingsniveau te waarborgen:

- de pseudonimisering en versleuteling van persoonsgegevens;
- het vermogen om op permanente basis de vertrouwelijkheid, integriteit, beschikbaarheid en veerkracht van de verwerkingssystemen te garanderen;
- het vermogen om bij een fysiek of technisch incident de beschikbaarheid van en de toegang tot de persoonsgegevens tijdig te herstellen;
- een procedure voor het op gezette tijdstippen testen, beoordelen en evalueren van de doeltreffendheid van de technische en organisatorische maatregelen ter beveiliging van de verwerking.

37. Voor de concrete uitwerking hiervan wijst de Autoriteit op de aanbeveling¹² ter voorkoming van gegevenslekken en op de referentiemaatregelen¹³ die bij elke verwerking van persoonsgegevens in acht zouden moeten worden genomen. De Autoriteit onderstreept ook het belang van een behoorlijk gebruikers- en toegangsbeheer¹⁴.

II. Tweede en derde ontwerp

38. Artikel 2 van het tweede ontwerp bepaalt dat de minister de vermelding die voorkomt in het bericht bedoeld in artikel 210*bis* van het koninklijk besluit *tot uitvoering van het Wetboek van Inkomstenbelasting 1992*, vaststelt.

39. Door de term "vermelding" worden ook persoonsgegevens geviseerd. De Autoriteit verwijst naar haar opmerking dienaangaande in punt 17: de categorieën van persoonsgegevens moeten in de wet worden vermeld, terwijl nadere preciseringen bij koninklijk besluit kunnen gebeuren. In dit geval bevatten de relevante wetsartikelen, noch de relevante (aangepaste) artikelen van het koninklijk

¹² Aanbeveling CBPL nr. 01/2013

(https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/aanbeveling_01_2013_0.pdf)

¹³ Referentiemaatregelen CBPL voor de beveiliging van elke verwerking van persoonsgegevens, Versie 1.0 (https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/referentiemaatregelen_voor_de_beveiliging_van_elke_verwerking_van_persoonsgegevens_0.pdf)

¹⁴ Zie ook Aanbeveling CBPL nr. 01/2008

(https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/aanbeveling_01_2008_0.pdf)

Versillende instanties kunnen hiervoor aangepaste technologische oplossingen bieden (zoals bijvoorbeeld de Kruispuntbank van de Sociale zekerheid).

besluit, enige indicatie m.b.t. de te verwerken persoonsgegevens. In het licht hiervan moet de delegatie aan de minister in casu als een als een onaanvaardbare subdelegatie worden bestempeld.

40. Voor wat de bijlage bij het derde ontwerp betreft waardoor de minister de vermelding van het bericht bepaalt, stelt de Autoriteit vast dat dit document (model) voor wat de opgevraagde persoonsgegevens betreft, identiek is aan datgene dat als bijlage 1 aan het eerste ontwerp is toegevoegd. Bijgevolg verwijst de Autoriteit naar haar commentaar in punten 18-20.

**OM DEZE REDENEN,
de Autoriteit**

1. oordeelt dat de volgende aanpassingen zich opdringen:

- duidelijk vaststellen van de finaliteit in de wet (punt 15);
- vaststellen van de categorieën van verwerkte gegevens in de wet (punt 17 en 39);
- preciseren van de bewaartermijn in de wet (punten 22 en 25);
- preciseren of de fiscus al dan niet specifiek documenten/gegevens bewaart met het oog op wetenschappelijk onderzoek (punt 26);

2. vestigt de aandacht op de technische aspecten vermeld in de punten 33 en 34.

(get.) An Machtens
Wvd. Administrateur

(get.) Alexandra Jaspar
Directeur van het Kenniscentrum